

мена истината, досъжно неприятната шега, и му се извинилъ, последния неможилъ да се успокои, неможилъ да се освободи отъ мисълта, че подобна шега тъзи хора могатъ да подмѣтнатъ по неговъ адресъ въ Елена или другаде, предъ официалните турски власти, и по този начинъ да причинятъ нему и на монастиря голѣми неприятности.

Тази мисълъ, заседнала дълбоко въ главата на добродушния дѣво игуменъ, иеромонахъ хаджи Серафимъ, щото загриженъ за сѫдбата си и тази на светата Обителъ, за предотвратяване отъ възможни неприятности, той въ сѫщия денъ отишълъ въ Търново, дето за спучилото се предупредилъ Него-